

Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας

(2001/C 304 E/10)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2001) 447 τελικό — 2001/0182(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 26 Ιουλίου 2001)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και κυρίως το άρθρο 63, πρώτο εδάφιο σημείο 1 α),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

εκτιμώντας τα εξής:

- (1) Η κοινή πολιτική στον τομέα του ασύλου, που περιλαμβάνει ένα ενιαίο ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του στόχου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για προοδευτική εγκαθίδρυση ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης ανοιχτού σε εκείνους οι οποίοι, αναγκασμένοι από τις περιστάσεις, αναζητούν νομίμως προστασία στην Κοινότητα.
- (2) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, κατά την ειδική σύνοδο που πραγματοποιήθηκε στο Τάμπερε στις 15 και 16 Οκτωβρίου 1999, συμφώνησε να αρχίσουν οι εργασίες για την εγκαθίδρυση ενός ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος χορήγησης ασύλου, που θα βασίζεται στην πλήρη και συμπεριληπτική εφαρμογή της Σύμβασης της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951, η οποία συμπληρώθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967, ώστε να εξασφαλίζεται ότι κανείς δεν θα αποστέλλεται πίσω εκεί όπου θα υποστεί διώξεις δηλ. να διατηρηθεί η αρχή της μη επαναπροώθησης.
- (3) Τα συμπεράσματα του Τάμπερε προσδιόρισαν επίσης ότι το σύστημα θα πρέπει να περιλαμβάνει σε μία βραχυχρόνια προοπτική, ένα σαφή και λειτουργικό καθορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση κάθε αίτησης χορήγησης ασύλου.
- (4) Μία τέτοια μέθοδος πρέπει να θεμελιώνεται σε αντικειμενικά και δίκαια κριτήρια τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. Πρέπει ειδικότερα, να επιτρέπει τον ταχύ προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο προκειμένου να κατοχυρώνεται η πραγματική πρόσβαση στις διαδικασίες καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και να μην διακυβεύεται ο στόχος της ταχύτητας κατά την εξέταση των αιτήσεων ασύλου που εμπνέει την οδηγία .../.../ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές που αφορούν την διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη.
- (5) Στο πλαίσιο της υλοποίησης κατά διαδοχικές φάσεις ενός ενιαίου ευρωπαϊκού συστήματος ασύλου που θα μπορεί να

οδηγήσει σε ενιαία διαδικασία και ενιαίο καθεστώς, σε όλο το έδαφος της Ένωσης, για εκείνους στους οποίους χορηγείται άσυλο, φαίνεται ενδεδειγμένο, στο παρόν στάδιο, επιφέροντας τις απαραίτητες βελτιώσεις σύμφωνα με την αποκτηθείσα εμπειρία, να επιβεβαιωθούν οι αρχές στις οποίες θεμελιώνεται η σύμβαση περί καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης παροχής ασύλου η οποία υποβάλλεται σε ένα από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεγράφη στο Δουβλίνο στις 15 Ιουνίου 1990 ⁽¹⁾ (στο εξής «Σύμβαση του Δουβλίνου») της οποίας η εφαρμογή τόνωσε τη διαδικασία εναρμόνισης των πολιτικών ασύλου και επέτρεψε το μετριασμό των μειονεκτημάτων που προκύπτουν από τον άνιστο προσανατολισμό των κυμάτων αιτούντων άσυλο.

- (6) Η ενότητα των οικογενειών πρέπει να διατηρείται στο μέτρο που αυτό συμβιβάζεται με τους άλλους στόχους που επιδιώκονται από τη θέσπιση κριτηρίων και μηχανισμών προσδιορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου.
- (7) Η κοινή εξέταση των αιτήσεων ασύλου των μελών μιας οικογένειας από το ίδιο κράτος μέλος αποτελεί μέτρο που επιτρέπει να εξασφαλισθεί η εις βάθος εξέταση των αιτήσεων και η συνοχή των αποφάσεων που λαμβάνονται σε σχέση με αυτές. Εν τούτοις, αυτή η αρχή δεν πρέπει να αντιτίθεται στο στόχο της ταχύτητας εξέτασης των αιτήσεων ασύλου και πρέπει συνεπώς να περιορίζεται στις περιπτώσεις στις οποίες η αίτηση ασύλου του μέλους της οικογένειας που έφθασε πρώτο εκκρεμεί ενώπιον της αρχής που είναι αρμόδια για τον προσδιορισμό της ιδιότητας του πρόσφυγα στο πλαίσιο κανονικής διαδικασίας, εξαιρουμένων των διαδικασιών που αφορούν το παραδεκτό, των συνοπτικών διαδικασιών που εφαρμόζονται στις έκδηλα αβάσιμες αιτήσεις και των προσφυγών. Εν τούτοις, τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να παρεκκλίνουν από τα κριτήρια αρμοδιότητας προκειμένου να επιτρέψουν την προσέγγιση των μελών μιας οικογένειας όταν αυτό καθίσταται απαραίτητο για σοβαρούς λόγους, κυρίως ανθρωπιστικού χαρακτήρα.
- (8) Η σταδιακή υλοποίηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα στο εσωτερικό του οποίου κατοχυρώνεται η ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων σύμφωνα με τις διατάξεις της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας συνεπάγεται ότι κάθε κράτος μέλος είναι υπόλογο έναντι όλων των υπολοίπων για τη δράση του όσον αφορά την είσοδο και τη διαμονή υπηκόων τρίτων χωρών και οφείλει, με πνεύμα αλληλεγγύης και υπευθυνότητας, να αναλαμβάνει τις συνέπειες όσον αφορά το άσυλο. Τα κριτήρια ανάθεσης της αρμοδιότητας πρέπει να αντικατοπτρίζουν αυτή την αρχή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 254 της 19.8.1997, σ. 1.

- (9) Η οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ εφαρμόζεται. Είναι απαραίτητο, προκειμένου να επιτραπούν οι ανταλλαγές δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που είναι απαραίτητα για την υλοποίηση των διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την εκ νέου ανάληψη των αιτούντων άσυλο και κάθε υποχρέωσης που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό, να διευκρινισθεί η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της οδηγίας αυτής.
- (10) Η υλοποίηση του παρόντος κανονισμού μπορεί να διευκολυνθεί και η αποτελεσματικότητά του να ενισχυθεί με διμερείς διακανονισμούς μεταξύ κρατών μελών με σκοπό να βελτιωθούν οι επικοινωνίες μεταξύ των αρμοδίων υπηρεσιών, να μειωθούν οι διαδικαστικές προθεσμίες ή να απλουστευθεί η εξέταση των αιτήσεων ανάληψης ή εκ νέου ανάληψης των αιτούντων άσυλο ή να καθοριστούν οι λεπτομέρειες σχετικά με την εκτέλεση των μεταγωγών.
- (11) Ένα σύστημα που θα περιορίζει τον αριθμό των μεταγωγών των αιτούντων άσυλο μεταξύ δύο κρατών μελών μπορεί να αποτελεί μέτρο εξορθολογισμού που να είναι επωφελές τόσο για τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη όσο και για τους αιτούντες άσυλο.
- (12) Πρέπει να εξασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ του συστήματος προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους που θεσπίζεται από τη Σύμβαση του Δουβλίνου και του συστήματος που θεσπίζεται από τον παρόντα κανονισμό. Επίσης πρέπει να εξασφαλισθεί η συνοχή μεταξύ του παρόντος κανονισμού και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με τη θέσπιση του συστήματος «Eurodac» για την αντιπαραβολή δακτυλικών αποτυπωμάτων με σκοπό την αποτελεσματική εφαρμογή της Σύμβασης του Δουβλίνου⁽²⁾.
- (13) Δεν υπάρχει λόγος να προβλεφθεί στον παρόντα κανονισμό διαφορετικό πεδίο εδαφικής εφαρμογής από αυτό της Σύμβασης του Δουβλίνου, την οποία πρόκειται να αντικαταστήσει, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των υπερβολικών περιορισμών που θα επέβαλε στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα η ενδεχόμενη μεταγωγή από απομακρυσμένα εδάφη.
- (14) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να είναι ισοτίμη για όλους τους αιτούντες άσυλο χωρίς διακρίσεις.
- (15) Τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέψουν ένα σύστημα κυρώσεων σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.
- (16) Δεδομένου ότι τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την υλοποίηση του παρόντος κανονισμού είναι γενικά μέτρα κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/EK του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽³⁾, φαίνεται ενδεδειγμένο αυτά τα μέτρα να θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης.
- (17) Η εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να αξιολογείται σε τακτά διαστήματα.

(18) Ο παρών κανονισμός τηρεί τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις αρχές που αναγνωρίζονται, κυρίως, από το Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁽⁴⁾. Ιδιαίτερα, αποσκοπεί να εξασφαλίσει την πλήρη τήρηση του δικαιώματος ασύλου που διασφαλίζεται από το άρθρο 18 του εν λόγω Χάρτη.

(19) Σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας όπως ορίζονται στο άρθρο 5 της Συνθήκης, ο στόχος της προβλεπόμενης δράσης, δηλ. η θέσπιση κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, είναι αδύνατον να επιτευχθεί από τα κράτη μέλη και δεν μπορεί συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης, να επιτευχθεί παρά μόνο σε κοινοτικό επίπεδο. Ο παρών κανονισμός περιορίζεται στο ελάχιστο που απαιτείται για την επίτευξη αυτού του στόχου και δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για το σκοπό αυτό όρια,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΤΟΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει τα κριτήρια και τους μηχανισμούς προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοείται ως:

- α) «υπήκοος τρίτης χώρας»: κάθε πρόσωπο που δεν είναι πολίτης της Ένωσης κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγραφος 1 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας·
- β) «Σύμβαση της Γενεύης»: η σύμβαση της 28ης Ιουλίου 1951 σχετικά με το καθεστώς των προσφύγων, που συμπληρώθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967·
- γ) «αίτηση ασύλου»: η αίτηση προστασίας που υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας σε κράτος μέλος και μπορεί να θεωρηθεί ότι υποβάλλεται λόγω του ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι πρόσφυγας κατά την έννοια του άρθρου 1, σημείο Α της Σύμβασης της Γενεύης. Κάθε αίτηση προστασίας τεκμαίρεται ότι αποτελεί αίτηση ασύλου, εκτός εάν ο ενδιαφερόμενος ζητήσει άλλο είδος προστασίας που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο χωριστής αίτησης·
- δ) «αιτών» ή «αιτών άσυλο»: ο υπήκοος τρίτης χώρας που έχει υποβάλει αίτηση ασύλου για την οποία δεν έχει ακόμη ληφθεί τελεσίδικη απόφαση· τελεσίδικη είναι κάθε απόφαση έναντι της οποίας έχουν εξαντληθεί όλα τα δυνατά ένδικα μέσα που προβλέπονται από την οδηγία .../.../ΕΚ σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές που αφορούν τη διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη·

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ L 316 της 15.12.2000, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 364 της 18.12.2000, σ. 1.

ε) «εξέταση αίτησης ασύλου»: το σύνολο των μέτρων εξέτασης, των αποφάσεων ή των δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται από τις αρχές που είναι αρμόδιες για την αίτηση ασύλου σύμφωνα με την οδηγία .../.../ΕΚ [του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές που αφορούν τη διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη], εξαιρουμένων των διαδικασιών προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

στ) «απόσυρση της αίτησης ασύλου»: το διάβημα με το οποίο ο αιτών άσυλο θέτει τέλος στις διαδικασίες που έχουν κινηθεί με την υποβολή της αίτησής του ασύλου· αυτό το διάβημα μπορεί να είναι είτε ρητό όταν ο αιτών καθιστά εγγράφως γνωστή τη βούλησή του στην αρμόδια αρχή είτε σιωπηρό όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται από τις διατάξεις της οδηγίας .../.../ΕΚ [του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές που αφορούν τη διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη] ή όταν ο αιτών διαμένει χωρίς να έχει λάβει την άδεια στο έδαφος άλλου κράτους μέλους κατά τη διαδικασία προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους ή κατά την εξέτασή της αίτησής του.

ζ) «πρόσφυγας»: υπήκοος τρίτης χώρας δικαιούχος του καθεστώτος που ορίζεται από τη Σύμβαση της Γενεύης, στον οποίο έχει χορηγηθεί η άδεια να διαμένει υπό αυτήν του την ιδιότητα στην επικράτεια κράτους μέλους.

η) «μη συνοδευόμενος ανήλικος»: υπήκοος τρίτης χώρας κάτω των δέκα οκτώ ετών ο οποίος εισέρχεται ή ευρίσκεται στο έδαφος κράτους μέλους χωρίς να συνοδεύεται από ενήλικο υπεύθυνο γι' αυτόν δυνάμει νόμου ή εθίμου και για όσο χρονικό διάστημα δεν τελεί πραγματικά υπό τη φροντίδα υπευθύνου ενηλίκου.

θ) «μέλος της οικογένειας»: ο/η σύζυγος του αιτούντος άσυλο ή ο ανύπαντρος σύντροφός του με τον οποίο διατηρεί σταθερή σχέση, εφόσον η νομοθεσία του υπευθύνου κράτους μέλους εξομοιώνει την κατάσταση των ανύπανδρων ζευγαριών με εκείνη των ύπανδρων ζευγαριών, υπό τον όρο ότι το ζεύγος έχει δημιουργηθεί στη χώρα καταγωγής· το ανήλικο ανύπανδρο τέκνο του κάτω των δέκα οκτώ ετών, ανεξαρτήτως του χαρακτήρα της γονικής σχέσης ή ο επιτροπευόμενος ανήλικος· ο πατέρας, η μητέρα ή ο επίτροπος εφ' όσον ο αιτών άσυλο είναι ο ίδιος ανύπανδρος ανήλικος κάτω των δέκα οκτώ ετών· ενδεχομένως, άλλα πρόσωπα με τα οποία υπάρχει συγγενική σχέση και τα οποία ζούσαν στην ίδια εστία στη χώρα καταγωγής, εάν ο ένας εκ των ενδιαφερομένων εξαρτάται από τον άλλο.

ι) «τίτλος διαμονής»: άδεια εκδιδόμενη από τις αρχές κράτους μέλους που επιτρέπει την διαμονή υπηκόου τρίτης χώρας στην επικράτεια του, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που περιλαμβάνουν την άδεια που του χορηγείται να παραμείνει στην επικράτεια στο πλαίσιο συστήματος προσωρινής προστασίας ή αναμένοντας τη λήξη των συνθηκών που εμποδίζουν την εκτέλεση μέτρου απομάκρυνσης, εξαιρουμένων των θεωρήσεων και των αδειών διαμονής που εκδίδονται κατά τη διάρκεια της εξέτασης αίτησης τίτλου διαμονής ή αίτησης ασύλου.

ια) «θεώρηση»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους, που απαιτείται με σκοπό τη διέλευση ή την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη. Ο τύπος της θεώρησης εκτιμάται σύμφωνα με τους ακόλουθους ορισμούς:

i) «θεώρηση για διαμονή μακράς διάρκειας»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους, που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή, διάρκειας άνω των τριών μηνών, στο συγκεκριμένο κράτος μέλος·

ii) «θεώρηση για διαμονή σύντομης διάρκειας»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους, που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για προβλεπόμενη διαμονή στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή σε περισσότερα κράτη μέλη για χρονική περίοδο της οποίας η συνολική διάρκεια δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνες·

iii) «θεώρηση διέλευσης»: η άδεια ή η απόφαση κράτους μέλους που απαιτείται με σκοπό την είσοδο για διέλευση μέσω του εδάφους αυτού του κράτους μέλους ή περισσότερων κρατών μελών, εξαιρουμένης της διέλευσης από αερολιμένα·

iv) «θεώρηση διέλευσης από αερολιμένα»: η άδεια ή η απόφαση που επιτρέπει σε υπήκοο τρίτης χώρας, που υποβάλλεται ειδικά σε αυτή την αξίωση, να διέλθει από τη ζώνη διερχομένων αεροδρομίου, χωρίς να μεταβεί στην εθνική επικράτεια του συγκεκριμένου κράτους μέλους, κατά τη διάρκεια στάσης ή μετεπιβίβασης μεταξύ δύο τμημάτων διεθνούς πτήσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 3

1. Η αίτηση ασύλου εξετάζεται από ένα μόνο κράτος μέλος. Αυτό το κράτος μέλος είναι εκείνο που ορίζεται υπεύθυνο σύμφωνα με τα κριτήρια που αναφέρονται στο κεφάλαιο III.

2. Αυτή η αίτηση εξετάζεται από το υπεύθυνο κράτος μέλος σύμφωνα με την οδηγία .../.../ΕΚ [του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές που αφορούν τη διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη].

3. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, κάθε κράτος μέλος μπορεί να εξετάσει αίτηση ασύλου που του υποβάλλεται από υπήκοο τρίτης χώρας, ακόμα και αν δεν έχει την αρμοδιότητα εξέτασης δυνάμει των κριτηρίων του παρόντος κανονισμού. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, αυτό το κράτος καθίσταται το υπεύθυνο κράτος μέλος κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού και αναλαμβάνει τις υποχρεώσεις που συνδέονται με αυτή την αρμοδιότητα. Ενδεχομένως, ενημερώνει το προηγουμένως υπεύθυνο κράτος μέλος, εκείνο που διεξάγει διαδικασία προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους ή εκείνο στο οποίο υποβλήθηκε αίτημα ανάληψης ή εκ νέου ανάληψης.

Ο αιτών άσυλο ενημερώνεται εγγράφως για την ημερομηνία κατά την οποία αρχίζει η εξέταση της αίτησής του.

Άρθρο 4

1. Η διαδικασία προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους δυνάμει του παρόντος κανονισμού κινείται μόλις υποβληθεί για πρώτη φορά στο κράτος μέλος αίτηση ασύλου.

2. Η αίτηση ασύλου θεωρείται υποβληθείσα από τη στιγμή που έντυπο που υποβάλλεται από τον αιτούντα άσυλο ή πρακτικά που καταρτίζονται από τις αρχές παραλαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Στην περίπτωση μη γραπτής αίτησης, η προθεσμία μεταξύ της δήλωσης πρόθεσης και της κατάρτισης πρακτικού πρέπει να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη.

3. Η υποκατάσταση αίτησης προστασίας με άλλη βάση εκτός της Σύμβασης της Γενεύης σε αίτηση ασύλου δεόντως υποβληθείσα δεν εμποδίζει την εξακολούθηση της διαδικασίας προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους.

4. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, η κατάσταση του ανήλικου τέκνου που συνοδεύει τον αιτούντα άσυλο και ανταποκρίνεται στον ορισμό του μέλους της οικογένειας που αναφέρεται στο άρθρο 2 σημείο θ) είναι αδιαχώριστη από αυτή του γονέα ή κηδεμόνα του και υπάγεται στην αρμοδιότητα του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου του εν λόγω γονέα ή κηδεμόνα ακόμα και αν ο ανήλικος δεν είναι από μόνος του αιτών άσυλο.

5. Όταν η αίτηση ασύλου υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές κράτους μέλους από αιτούντα που ευρίσκεται στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους, ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους ανατίθεται στο κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται ο αιτών άσυλο. Αυτό το κράτος μέλος ενημερώνεται αμελλητί από το κράτος μέλος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση ασύλου και θεωρείται ως εκ τούτου, για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως το κράτος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση.

Ο αιτών ενημερώνεται εγγράφως για τη συγκεκριμένη διαβίβαση και την ημερομηνία που αυτή έλαβε χώρα.

6. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου είναι υποχρεωμένο, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 21 και με σκοπό την ολοκλήρωση της διαδικασίας προσδιορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης, να αναλάβει εκ νέου τον αιτούντα ο οποίος ευρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος και έχει εκ νέου υποβάλει εκεί αίτηση ασύλου, αφού απέσυρε την αίτησή του κατά τη διάρκεια της διαδικασίας προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους.

Αυτή η υποχρέωση παύει εάν ο αιτών άσυλο εγκατέλειψε εν τω μεταξύ το έδαφος των κρατών μελών για περίοδο τουλάχιστον τριών μηνών ή απέκτησε τίτλο διαμονής από κάποιο κράτος μέλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΙΕΡΑΡΧΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ

Άρθρο 5

1. Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό του υπευθύνου κράτους μέλους που καθορίζονται από το παρόν κεφάλαιο εφαρμόζονται με τη σειρά παρουσίασής τους.

2. Ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους κατ' εφαρμογή των κριτηρίων γίνεται στη βάση της κατάστασης που υπήρχε τη στιγμή κατά την οποία ο αιτών άσυλο υπέβαλε την αίτησή του για πρώτη φορά σε κάποιο κράτος μέλος.

Άρθρο 6

Εάν ο αιτών άσυλο είναι μη συνοδευόμενος ανήλικος, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ένα μέλος της οικογένειάς του που μπορεί να τον αναλάβει είναι υπεύθυνο, στο βαθμό που αυτό αποτελεί το ύψιστο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 7

Εάν ο αιτών άσυλο έχει μέλος της οικογένειάς του το οποίο έγινε δεκτό να διαμείνει ως πρόσφυγας σε κράτος μέλος, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, υπό τον όρο ότι το επιθυμούν οι ενδιαφερόμενοι.

Άρθρο 8

1. Εάν ο αιτών άσυλο έχει μέλος της οικογένειάς του, του οποίου η αίτηση ασύλου ευρίσκεται υπό εξέταση σε κάποιο κράτος μέλος στο πλαίσιο κανονικής διαδικασίας κατά την έννοια της οδηγίας .../.../ΕΚ [σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές που αφορούν τη διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη] και δεν έχει ακόμα αποτελέσει το αντικείμενο απόφασης της αρμόδιας για τον προσδιορισμό αρχής κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, υπό τον όρο ότι το επιθυμούν οι ενδιαφερόμενοι.

2. Εάν η αίτηση ασύλου του μέλους της οικογένειας αποτελεί αντικείμενο διαδικασίας παραδεκτού κατά την έννοια της οδηγίας .../.../ΕΚ [σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές που αφορούν τη διαδικασία χορήγησης και ανάκλησης του καθεστώτος του πρόσφυγα στα κράτη μέλη], όταν το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου ευρίσκεται το μέλος της οικογένειας εδοιοποιείται από το κράτος μέλος το οποίο διεξάγει τη διαδικασία προσδιορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα ενημερώνει το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα με προσωρινή απάντηση εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις δύο εβδομάδες. Το κράτος στο οποίο ευρίσκεται το μέλος της οικογένειας ενημερώνει αμελλητί το κράτος που υποβάλλει το αίτημα για την έκβαση της διαδικασίας παραδεκτού. Εάν η αίτηση του μέλους της οικογένειας γίνει δεκτή στην κανονική διαδικασία, εφαρμόζεται η παράγραφος 1.

Άρθρο 9

1. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής, το κράτος μέλος που εξέδωσε αυτόν τον τίτλο είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

2. Εάν ο αιτών είναι κάτοχος ισχύουσας θεώρησης, το κράτος μέλος που εξέδωσε αυτή τη θεώρηση είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, εκτός εάν αυτή η θεώρηση εκδόθηκε κατ'αντιπροσώπευση ή γραπτή εξουσιοδότηση άλλου κράτους μέλους. Στην περίπτωση αυτή, το τελευταίο αυτό είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου. Όταν κάποιο κράτος μέλος συμβουλευτείται προηγουμένως, για λόγους, κυρίως, ασφάλειας, την κεντρική αρχή άλλου κράτους μέλους, η απάντηση του τελευταίου δεν αποτελεί γραπτή εξουσιοδότηση κατά την έννοια της παρούσας διάταξης.

3. Εάν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος περισσότερων τίτλων διαμονής ή θεωρήσεων εν ισχύ, που έχουν εκδοθεί από διάφορα κράτη μέλη, το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου είναι:

- α) το κράτος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής που χορηγεί το μεγαλύτερο δικαίωμα διαμονής ή, σε περίπτωση ταυτόσημης διάρκειας ισχύος, το κράτος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής με την απώτερη λήξη ισχύος·
- β) το κράτος το οποίο εξέδωσε τη θεώρηση που έχει την απώτερη λήξη ισχύος όταν οι θεωρήσεις είναι του αυτού χαρακτήρα·
- γ) σε περίπτωση θεωρήσεων διαφορετικού χαρακτήρα, το κράτος το οποίο εξέδωσε τη θεώρηση που έχει τη μεγαλύτερη διάρκεια ισχύος ή, σε περίπτωση ταυτόσημης διάρκειας ισχύος, το κράτος που εξέδωσε τη θεώρηση με την απώτερη λήξη ισχύος.

4. Εάν ο αιτών άσυλο είναι απλά κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ή/δη τουλάχιστον προ δύο ετών ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ή/δη τουλάχιστον προ έξι μηνών που του έχουν πραγματικά επιτρέψει την είσοδο στην επικράτεια κράτους μέλους, εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 για όσο χρονικό διάστημα ο αιτών δεν έχει εγκαταλείψει τα εδάφη των κρατών μελών.

Όταν ο αιτών άσυλο είναι κάτοχος ενός ή περισσότερων τίτλων διαμονής που έχουν λήξει ή/δη από διάστημα μεγαλύτερο των δύο ετών ή μιας ή περισσότερων θεωρήσεων που έχουν λήξει ή/δη από διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών που του έχουν πραγματικά επιτρέψει την είσοδο στην επικράτεια κράτους μέλους και εφ' όσον δεν έχει εγκαταλείψει τα εδάφη των κρατών μελών, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση.

5. Το γεγονός ότι ο τίτλος διαμονής ή η θεώρηση εκδόθηκαν στη βάση πλασματικής ή υπεξαιρεθείσας ταυτότητας ή με την παρουσίαση πλαστογραφημένων, παραποιημένων ή ακύρων εγγράφων δεν αποτελεί εμπόδιο για την ανάθεση της αρμοδιότητας στο κράτος μέλος που τα εξέδωσε. Εν τούτοις, το κράτος που εξέδωσε τον τίτλο διαμονής ή τη θεώρηση δεν είναι υπεύθυνο εάν μπορεί να θεμελιώσει ότι η απάτη υπήρξε μεταγενέστερη της έκδοσής τους.

Άρθρο 10

Όταν ο αιτών άσυλο διέβη παράνομα, οδικώς, θαλασσίως ή εναερίως, προερχόμενος από κράτος που δεν είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα σύνορα κράτους μέλους από το οποίο μπορεί να

καταδειχθεί ότι εισήλθε, αυτό το κράτος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Εν τούτοις αυτό το κράτος παύει να είναι υπεύθυνο εάν καταδειχθεί ότι ο αιτών άσυλο διέμεινε στο κράτος μέλος στο οποίο υπέβαλε την αίτησή του τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την υποβολή αυτής της αίτησης. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, αυτό το τελευταίο κράτος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Άρθρο 11

1. Η αρμοδιότητα της εξέτασης της αίτησης ασύλου υπηκόου τρίτης χώρας μη υποκείμενου στην υποχρέωση θεώρησης ανήκει στο κράτος μέλος στο οποίο υπέβαλε την αίτησή του.

2. Όταν η αίτηση ασύλου υποβάλλεται κατά τη διέλευση από αερολιμένα κράτους μέλους από υπήκοο τρίτης χώρας του οποίου ο τελικός προορισμός είναι τρίτο κράτος, αυτό το κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης.

Άρθρο 12

Το κράτος μέλος που εν γνώσει ανέχθηκε την παράνομη παρουσία του υπηκόου τρίτης χώρας στην επικράτειά του για περίοδο ανώτερη των δύο μηνών είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Άρθρο 13

Εάν μπορεί να καταδειχθεί ότι ο υπήκοος τρίτης χώρας διέμεινε για διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών σε παράνομη κατάσταση στην επικράτεια κράτους μέλους, αυτό το κράτος είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου.

Το κράτος μέλος παύει να είναι υπεύθυνο αν ο αιτών παρέμεινε μεταγενέστερα για διάστημα μεγαλύτερο των έξι μηνών σε παράνομη κατάσταση στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους ή εάν εγκατέλειψε τα εδάφη των κρατών μελών για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών.

Άρθρο 14

Όταν το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου δεν μπορεί να προσδιοριστεί στη βάση των κριτηρίων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό, το πρώτο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση είναι υπεύθυνο για την εξέτασή της.

Άρθρο 15

Όταν πολλά μέλη μιας οικογένειας υποβάλλουν στο ίδιο κράτος μέλος αίτηση ασύλου ταυτόχρονα ή σε αρκετά εγγείς προθεσμίες ώστε να μπορούν να διεξαχθούν από κοινού οι διαδικασίες προσδιορισμού του υπευθύνου κράτους μέλους, και όταν η εφαρμογή των κριτηρίων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό θα οδηγούσε στο χωρισμό τους, ο προσδιορισμός του υπευθύνου κράτους μέλους θεμελιώνεται στις ακόλουθες διατάξεις:

- α) είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου του συνόλου των μελών της οικογένειας, το κράτος μέλος το οποίο προσδιορίζουν τα κριτήρια ως υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων του μεγαλύτερου αριθμού εξ αυτών·

β) ελλείπει αυτού, υπεύθυνο είναι το κράτος μέλος το οποίο τα κριτήρια προσδιορίζουν ως υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης του πλέον ηλικιωμένου εξ αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΡΗΤΡΑ

Άρθρο 16

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί, ακόμη και αν δεν είναι υπεύθυνο κατ' εφαρμογή των κριτηρίων που ορίζονται από τον παρόντα κανονισμό, να εξετάσει για ανθρωπιστικούς λόγους, θεμελιωμένους κυρίως σε οικογενειακά ή πολιτιστικά κριτήρια, αίτηση ασύλου, κατόπιν αιτήσεως άλλου κράτους μέλους και υπό τον όρο ότι συναινεί ο αιτών άσυλο. Τα κράτη μέλη θεωρούν ως λόγο που δικαιολογεί την προσέγγιση του αιτούντος άσυλο με μέλος της οικογένειάς του που είναι παρόν στην επικράτεια ενός εκ των κρατών μελών, στις περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, τις καταστάσεις κατά τις οποίες ένα εκ των ενδιαφερομένων προσώπων εξαρτάται από τη βοήθεια του άλλου λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας, της κατάστασης της υγείας του ή της μεγάλης ηλικίας του.

Εάν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα το αποδεχθεί, του μεταβιβάζεται η αρμοδιότητα της εξέτασης της αίτησης ασύλου.

2. Οι προϋποθέσεις και διαδικασίες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, των μηχανισμών φιλικού διακανονισμού που προβλέπουν να διευθετήσουν τις διαφορές μεταξύ κρατών μελών για την ανάγκη ή τον τόπο όπου ενδείκνυται να πραγματοποιηθεί η προσέγγιση των εν λόγω προσώπων, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΙ ΕΚ ΝΕΟΥ ΑΝΑΛΗΨΗ

Άρθρο 17

1. Το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου δυνάμει του παρόντος κανονισμού είναι υποχρεωμένο:

α) να αναλάβει, υπό τους όρους που προβλέπονται στα άρθρα 18 έως 20, τον αιτούντα άσυλο ο οποίος υπέβαλε αίτηση σε άλλο κράτος μέλος·

β) να ολοκληρώσει την εξέταση της αίτησης ασύλου·

γ) να αναλάβει εκ νέου υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 21 τον αιτούντα άσυλο, του οποίου η αίτηση ευρίσκεται υπό εξέταση ή ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει λάβει την άδεια στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους·

δ) να αναλάβει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 21, τον αιτούντα άσυλο ο οποίος απέσυρε την υπό εξέταση αίτησή του και ο οποίος υπέβαλε αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος·

ε) να αναλάβει εκ νέου, υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 21, τον υπήκοο τρίτης χώρας του οποίου απέρριψε την

αίτηση και ο οποίος ευρίσκεται χωρίς να έχει λάβει την άδεια στην επικράτεια άλλου κράτους μέλους.

2. Εάν κάποιο κράτος εκδίδει τίτλο διαμονής στον αιτούντα άσυλο, οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του μεταβιβάζονται.

3. Εάν μπορεί να καταδειχθεί ότι ο αιτών άσυλο παρέμεινε τουλάχιστον έξι μήνες σε κάποιο κράτος μέλος, οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μεταβιβάζονται σε αυτό το κράτος μέλος.

4. Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 παύουν εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας εγκατέλειψε την επικράτεια των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών, εκτός εάν ο υπήκοος τρίτης χώρας είναι κάτοχος ισχύοντος τίτλου διαμονής που έχει εκδοθεί από το υπεύθυνο κράτος μέλος.

5. Οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 σημείο δ) και ε) παύουν εξίσου μόλις το υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου κράτος έλαβε και έδωσε πραγματικά σε εφαρμογή, μετά την απόσυρση ή την απόρριψη της αίτησης ασύλου, τις διατάξεις που απαιτούνται ώστε ο υπήκοος τρίτης χώρας να μεταβεί στη χώρα καταγωγής του ή σε άλλη χώρα στην οποία μπορεί να μεταβεί νομίμως.

Άρθρο 18

1. Το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε αίτηση ασύλου και το οποίο θεωρεί ότι κάποιο άλλο κράτος μέλος είναι υπεύθυνο για την εξέταση αυτής της αίτησης μπορεί να απευθύνει στο τελευταίο αίτημα ανάληψης το συντομότερο δυνατό και, σε κάθε περίπτωση, εντός προθεσμίας εξήντα πέντε εργάσιμων ημερών μετά την υποβολή της αίτησης ασύλου κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2.

Εάν το αίτημα ανάληψης δεν διατυπωθεί εντός της προθεσμίας των εξήντα πέντε εργάσιμων ημερών, η ευθύνη της εξέτασης της αίτησης ασύλου ανήκει στο κράτος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου.

2. Το αίτημα ανάληψης πρέπει να περιλαμβάνει τα στοιχεία που επιτρέπουν στις αρχές του κράτους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύσουν την αρμοδιότητα αυτού του κράτους σε σχέση με τα κριτήρια που ορίζονται από τον παρόντα κανονισμό.

Οι κανόνες που αφορούν τη σύνταξη και τις λεπτομέρειες διαβίβασης των αιτημάτων θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

3. Το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα μπορεί να ζητήσει επειγόντως απάντηση στην περίπτωση κατά την οποία η αίτηση ασύλου υποβλήθηκε μετά από άρνηση εισόδου ή διαμονής, σύλληψη λόγω παράνομης διαμονής ή μετά από επίδοση ή εκτέλεση μέτρου απομάκρυνσης και κατά την οποία ο αιτών άσυλο κρατείται. Το αίτημα προσδιορίζει τα νομικά και πραγματικά στοιχεία που δικαιολογούν επείγουσα απάντηση και την προθεσμία εντός της οποίας αναμένεται η απάντηση.

4. Ο αιτών άσυλο ενημερώνεται αμελλητί, και σε κατανοητή σε αυτόν γλώσσα, για το γεγονός ότι απευθύνθηκε αίτημα ανάληψης σε άλλο κράτος μέλος και για τις ισχύουσες προθεσμίες.

Άρθρο 19

1. Το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα προβαίνει στις απαραίτητες επαληθεύσεις, κυρίως στα δελτία του, και οφείλει να αποφανθεί για το αίτημα ανάληψης εντός προθεσμίας μηνός από την ημερομηνία της παραλαβής του. Ελλείψει τυπικών αποδείξεων, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα αποδέχεται την αρμοδιότητά του εφόσον υπάρχει σύνολο ενδείξεων που επιτρέπουν να θεμελιωθεί η αρμοδιότητά του με εύλογο βαθμό αληθοφάνειας.

Ο κατάλογος των αποδεικτικών στοιχείων και τεκμηρίων και οι κανόνες που αφορούν την ερμηνεία τους θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

2. Εάν το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα επικαλείται λόγους επείγοντος, το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να απαντήσει εντός της αιτούμενης προθεσμίας. Σε περίπτωση αδυναμίας, γνωστοποιεί στο κράτος μέλος το οποίο υποβάλλει το αίτημα πριν από τη λήξη αυτής της προθεσμίας την προθεσμία κατά την οποία θα είναι σε θέση να χορηγήσει οριστική απάντηση.

3. Η απουσία απάντησης κατά τη λήξη της προθεσμίας του ενός μηνός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος ανάληψης.

Άρθρο 20

1. Όταν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δέχεται την ανάληψη, το κράτος στο οποίο έχει υποβληθεί η αίτηση ασύλου κοινοποιεί στον αιτούντα ενιαία απόφαση σχετικά με το απαράδεκτο της αίτησής του στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και τη μεταγωγή του προς το υπεύθυνο κράτος, εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής της απάντησης του υπευθύνου κράτους μέλους.

2. Η απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 είναι αιτιολογημένη. Συνοδεύεται με στοιχεία όσον αφορά την προθεσμία για την εκτέλεση της μεταγωγής και περιλαμβάνει, εφ' όσον είναι απαραίτητο, πληροφορίες σχετικά με τον τόπο στον οποίο οφείλει να παρουσιασθεί ο αιτών άσυλο και την ημερομηνία που πρέπει να το πράξει, εφ' όσον μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα. Η απόφαση αυτή υπόκειται σε προσφυγή. Αυτή η προσφυγή δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα όσον αφορά την εκτέλεση της μεταγωγής.

3. Η μεταγωγή του αιτούντος από το κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους, μετά από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατό και, το αργότερο, εντός έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος ανάληψης.

Εάν είναι απαραίτητο, ο αιτών άσυλο εφοδιάζεται από το κράτος που υπέβαλε το αίτημα με άδεια ελεύθερης διακίνησης σύμφωνη με το υπόδειγμα που θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα, ανάλογα με την περίπτωση, για την άφιξη του αιτούντος άσυλο ή για το γεγονός ότι αυτός δεν εμφανίστηκε εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών.

4. Εάν η μεταγωγή δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, η αρμοδιότητα ανατίθεται στο κράτος μέλος στο οποίο υποβλήθηκε η αίτηση ασύλου.

5. Συμπληρωματικοί κανόνες σχετικά με την υλοποίηση των μεταγωγών μπορούν να θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

Άρθρο 21

1. Η εκ νέου ανάληψη αιτούντος άσυλο σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 6 και το άρθρο 17 σημεία γ), δ) και ε) πραγματοποιείται σύμφωνα με τις ακόλουθες λεπτομέρειες:

- α) το αίτημα εκ νέου ανάληψης πρέπει να περιλαμβάνει ενδείξεις που να επιτρέπουν στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα να επαληθεύσει το κατά πόσον είναι υπεύθυνο·
- β) το κράτος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα εκ νέου ανάληψης είναι υποχρεωμένο να προβεί στις απαραίτητες επαληθεύσεις και να απαντήσει στο αίτημα που του υποβάλλεται εντός προθεσμίας οκτώ ημερών από την ημερομηνία παραλαβής του·
- γ) σε εξαιρετικές περιπτώσεις, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα μπορεί, πριν από την εκπομπή της προθεσμίας των οκτώ ημερών, να χορηγήσει προσωρινή απάντηση προσδιορίζοντας την προθεσμία εντός της οποίας θα καταστήσει γνωστή την οριστική απάντησή του. Αυτή η τελευταία προθεσμία πρέπει να είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και δεν μπορεί σε κάθε περίπτωση να είναι μεγαλύτερη των δύο εβδομάδων από την ημερομηνία αποστολής της προσωρινής απάντησης·
- δ) εάν το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα δεν γνωστοποιήσει την απόφασή του εντός της προθεσμίας των οκτώ ημερών που αναφέρεται στο σημείο β), ή εντός της προθεσμίας των δεκατεσσάρων ημερών που αναφέρεται στο σημείο γ), θεωρείται ότι δέχεται να αναλάβει εκ νέου τον υπήκοο τρίτης χώρας·
- ε) το κράτος το οποίο δέχεται την εκ νέου ανάληψη είναι υποχρεωμένο να δεχθεί εκ νέου τον αιτούντα άσυλο στο έδαφός του. Η μεταγωγή πραγματοποιείται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους το οποίο απευθύνει το αίτημα, μετά από διαβούλευση μεταξύ των ενδιαφερομένων κρατών μελών, μόλις αυτό καταστεί πρακτικά δυνατό και, το αργότερο, εντός έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος εκ νέου ανάληψης·
- στ) το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα ανακοινώνει στον αιτούντα άσυλο την απόφαση σχετικά με την εκ νέου ανάληψή του από το υπεύθυνο κράτος μέλος εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία παραλαβής της απάντησης του υπευθύνου κράτους. Αυτή η απόφαση είναι αιτιολογημένη. Συνοδεύεται από πληροφορίες για τις προθεσμίες που αφορούν την εκτέλεση της μεταγωγής και περιλαμβάνει, εφ' όσον είναι απαραίτητο, τις πληροφορίες που αφορούν τον τόπο στον οποίο ο αιτών οφείλει να παρουσιασθεί και την ημερομηνία που οφείλει να το πράξει, εφ' όσον μεταβαίνει στο υπεύθυνο κράτος μέλος με δικά του μέσα. Η απόφαση αυτή υπόκειται σε προσφυγή. Αυτή η προσφυγή δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα στην εκτέλεση της μεταγωγής.

Εάν είναι απαραίτητο, ο αιτών άσυλο εφοδιάζεται από το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα με άδεια ελεύθερης διακίνησης σύμφωνη με το υπόδειγμα που υιοθετείται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

Το υπεύθυνο κράτος μέλος ενημερώνει το κράτος που υποβάλλει το αίτημα, ανάλογα με την περίπτωση, για την άφιξη του αιτούντος άσυλο ή για το γεγονός ότι αυτός δεν εμφανίστηκε εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών.

2. Εάν η μεταγωγή δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται από την υποχρέωσή του εκ νέου ανάληψης και η ευθύνη εξέτασης της αίτησης ασύλου μεταβιβάζεται στο κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα.

3. Οι κανόνες που αφορούν τα αποδεικτικά στοιχεία και τεκμήρια και την ερμηνεία τους, καθώς και τη σύνταξη και τις λεπτομέρειες διαβίβασης των αιτημάτων, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

4. Συμπληρωματικοί κανόνες σχετικά με την εκτέλεση των μεταγωγών μπορούν να θεσπισθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 22

1. Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει σε οποιοδήποτε κράτος μέλος το ζητήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα όσον αφορά τον αιτούντα άσυλο, τα οποία είναι κατάλληλα, συναφή προς το θέμα και όχι υπερβολικά για:

- α) τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου·
- β) την εξέταση της αίτησης ασύλου·
- γ) την εκτέλεση όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό.

2. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μπορούν να αφορούν μόνο:

- α) τα στοιχεία ταυτότητας που αφορούν τον αιτούντα και, ενδεχομένως, τα μέλη της οικογενείας του (όνομα, επώνυμο — ενδεχομένως, προηγούμενο όνομα-, υποκοριστικά ή ψευδώνυμο, ιθαγένεια — τωρινή ή προηγούμενη — ημερομηνία και τόπο γεννήσεως)·
- β) τα έγγραφα ταυτότητας και ταξιδιού (στοιχεία, διάρκεια ισχύος, ημερομηνίες έκδοσης, αρχή που έχει προβεί στην έκδοση, τόπος έκδοσης, κ.λπ.)·
- γ) τα άλλα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αιτούντος, συμπεριλαμβανομένων των δακτυλικών αποτυπωμάτων τα οποία υφίστανται επεξεργασία σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000·
- δ) τους τόπους διαμονής και τις ταξιδιωτικές διαδρομές·
- ε) τους τίτλους διαμονής και τις θεωρήσεις που έχουν εκδοθεί από κάποιο κράτος μέλος·
- στ) τον τόπο στον οποίο υποβλήθηκε η αίτηση·
- ζ) την ημερομηνία της ενδεχόμενης υποβολής προηγούμενης αίτησης ασύλου, την ημερομηνία της υποβολής της παρούσας

αίτησης, το στάδιο της διαδικασίας και, ενδεχομένως, το περιεχόμενο της ληφθείσας απόφασης.

3. Εξάλλου, και στο μέτρο που αυτό είναι απαραίτητο για την εξέταση της αίτησης ασύλου, το υπεύθυνο κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από άλλο κράτος μέλος να του ανακοινώσει τους λόγους που επικαλείται ο αιτών άσυλο προς υποστήριξη της αίτησής του και, ενδεχομένως, τους λόγους της απόφασης που έχει ληφθεί σχετικά με αυτόν. Το ερωτώμενο κράτος μέλος μπορεί να αρνηθεί να δώσει συνέχεια στο αίτημα που του υποβάλλεται αν η ανακοίνωση αυτών των πληροφοριών μπορεί να θίξει τα ουσιώδη συμφέροντα του κράτους ή την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του ενδιαφερόμενου ή άλλου προσώπου. Σε κάθε περίπτωση, η ανακοίνωση αυτών των πληροφοριών εξαρτάται από τη γραπτή συναίνεση του αιτούντος άσυλο.

4. Κάθε αίτηση πληροφοριών είναι αιτιολογημένη και, όταν έχει ως στόχο να επαληθεύσει την ύπαρξη κριτηρίου ικανού να επισύρει την αρμοδιότητα του ερωτώμενου κράτους μέλους, προσδιορίζει σε ποια ένδειξη ή σε ποιο συγκεκριμένο και επαληθεύσιμο στοιχείο των δηλώσεων του αιτούντος θεμελιώνεται.

5. Το ερωτώμενο κράτος μέλος είναι υποχρεωμένο να απαντήσει εντός προθεσμίας μηνός. Όταν εμφανίζονται ιδιαίτερες δυσκολίες, το ερωτώμενο κράτος μέλος μπορεί, εντός προθεσμίας που δεν υπερβαίνει τις δύο εβδομάδες, να χορηγήσει προσωρινή απάντηση προσδιορίζοντας την προθεσμία εντός της οποίας θα είναι δυνατόν να χορηγήσει οριστική απάντηση. Αυτή η τελευταία προθεσμία πρέπει να είναι όσο το δυνατό συντομότερη και δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τις έξι εβδομάδες. Εάν το αποτέλεσμα των ερευνών που πραγματοποιούνται από το ερωτώμενο κράτος μέλος που χρησιμοποίησε τη δυνατότητα να χορηγήσει προσωρινή απάντηση εμφανίζουν στοιχεία ικανά να επισύρουν την αρμοδιότητά του στο θέμα της εξέτασης της αίτησης, αυτό το κράτος δεν μπορεί να επικαλεσθεί την υπέρβαση της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1 για να αρνηθεί να δώσει συνέχεια σε αίτημα ανάληψης.

6. Η ανταλλαγή πληροφοριών γίνεται κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους και πραγματοποιείται μόνο μεταξύ αρχών των οποίων ο διορισμός από κάθε κράτος μέλος ανακοινώνεται στην Επιτροπή ή οποία ενημερώνει τα άλλα κράτη μέλη.

7. Οι πληροφορίες που ανταλλάσσονται μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τους σκοπούς που προβλέπονται στην παράγραφο 1. Σε κάθε κράτος μέλος, αυτές οι πληροφορίες μπορούν, ανάλογα με τον χαρακτήρα τους και ανάλογα με την αρμοδιότητα της αρχής προς την οποία απευθύνονται, να ανακοινώνονται μόνο στις διοικητικές και δικαιοδοτικές αρχές που είναι επιφορτισμένες με:

- α) τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου·
- β) την εξέταση της αίτησης ασύλου·
- γ) την εκτέλεση οποιασδήποτε υποχρέωσης που απορρέει από τον παρόντα κανονισμό.

8. Το κράτος μέλος που διαβιβάζει τα δεδομένα φροντίζει για την ακρίβειά τους και την ενημέρωσή τους. Εάν προκύψει ότι αυτό το κράτος μέλος διαβίβασε ανακριβή δεδομένα ή δεδομένα που δεν έπρεπε να έχουν διαβιβασθεί, τα κράτη μέλη προς τα οποία απευθύνονται αυτά τα δεδομένα ενημερώνονται αμελλητί. Είναι υποχρεωμένα να διορθώσουν αυτές τις πληροφορίες ή να τις διαγράψουν.

9. Ο αιτών άσυλο έχει το δικαίωμα να του κοινοποιηθούν, κατόπιν αιτήσεως, τα δεδομένα που υπέστησαν επεξεργασία και που τον αφορούν.

Εάν διαπιστώσει ότι αυτές οι πληροφορίες υπέστησαν επεξεργασία κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ή της οδηγίας 95/46/EK, ιδίως λόγω του ελλιπούς ή ανακριβούς χαρακτήρα τους, έχει το δικαίωμα να ζητήσει τη διόρθωση, τη διαγραφή ή το κλείδωμα.

Η αρχή που πραγματοποιεί τη διόρθωση, τη διαγραφή ή το κλείδωμα των δεδομένων ενημερώνει σχετικά, ανάλογα με την περίπτωση, το κράτος που εξέδωσε τις πληροφορίες ή το κράτος προς το οποίο απευθύνονται.

10. Σε κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος γίνεται μνεία, είτε στον ατομικό φάκελο του ενδιαφερόμενου προσώπου είτε σε μητρώο, της διαβίβασης και της παραλαβής των πληροφοριών που ανταλλάσσονται.

11. Τα δεδομένα που ανταλλάσσονται διατηρούνται για διάστημα που δεν υπερβαίνει εκείνο που είναι αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους ανταλλάγησαν.

12. Εάν τα δεδομένα δεν αποτελούν το αντικείμενο αυτόματης επεξεργασίας ή δεν περιλαμβάνονται ή εμφανίζονται σε δελτίο, κάθε κράτος μέλος οφείλει να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει την τήρηση του παρόντος άρθρου με αποτελεσματικά μέτρα ελέγχου.

Άρθρο 23

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με την εφαρμογή των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα κανονισμό να διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους για την εκπλήρωση της αποστολής τους και, κυρίως, για να ανταποκριθούν εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών στις αιτήσεις πληροφοριών και στα αιτήματα αναλήψεως και εκ νέου αναλήψεως.

Άρθρο 24

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να καταρτίζουν μεταξύ τους σε διμερή βάση διοικητικούς διακανονισμούς σχετικά με τις πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κανονισμού προκειμένου να διευκολύνουν την εφαρμογή του και να αυξήσουν την αποτελεσματικότητά του. Αυτοί οι διακανονισμοί μπορούν να αφορούν:

α) τις ανταλλαγές υπαλλήλων συνδέσμων·

β) την απλούστευση των διαδικασιών και τη μείωση των προθεσμιών που ισχύουν για την διαβίβαση και την εξέταση των αιτημάτων ανάληψης και εκ νέου ανάληψης·

γ) ένα μηχανισμό εξορθολογισμού των μεταγωγών που να επιτρέπει, μετά την πάροδο συμφωνημένης περιόδου, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει το μήνα, να πραγματοποιείται, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 6, 7, 8, 15 και 16, η μεταγωγή εκείνων μόνον των περιπτώσεων για τις οποίες κάποιο κράτος μέλος παραμένει υπόχρεο έναντι του άλλου παραιτούμενο από αναλήψεις που αλληλοακυρώνονται αμοιβαία. Κάθε διακανονισμός

σχετικά με τον εξορθολογισμό των μεταγωγών αναφέρει τα κριτήρια βάσει των οποίων αποφασίσθηκε η πραγματοποίηση ή μη της μεταγωγής των ενδιαφερομένων αιτούντων άσυλο.

2. Οι διακανονισμοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ανακοινώνονται στην Επιτροπή. Η Επιτροπή εγκρίνει τους διακανονισμούς που αναφέρονται στα σημεία β) και γ) αφού επαληθεύσει ότι δεν αντιβαίνουν προς τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25

1. Ο παρών κανονισμός αντικαθιστά τη σύμβαση περί καθορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης παροχής ασύλου η οποία υποβάλλεται σε ένα από τα κράτη μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπεγράφη στο Δουβλίνο στις 15 Ιουνίου 1990 (Σύμβαση του Δουβλίνου).

2. Εν τούτοις, προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνέχεια του συστήματος προσδιορισμού του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου, όταν η αίτηση ασύλου έχει υποβληθεί μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 31 δεύτερο εδάφιο, τα γεγονότα που μπορούν να επισύρουν την αρμοδιότητα κράτους μέλους δυνάμει των διατάξεων του παρόντος κανονισμού λαμβάνονται υπόψη ακόμη και αν είναι προγενέστερα αυτής της ημερομηνίας.

3. Όταν στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2725/2000 γίνεται αναφορά στην Σύμβαση του Δουβλίνου, αυτή η αναφορά νοείται ως αναφορά στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 26

Όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία, οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται μόνο στο ευρωπαϊκό έδαφος της Γαλλικής Δημοκρατίας.

Άρθρο 27

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού στους αιτούντες άσυλο χωρίς διακρίσεις λόγω φύλου, φυλής, χρώματος, ιθαγένειας ή χώρας καταγωγής, εθνοτικής καταγωγής ή κοινωνικής προέλευσης, γενετικών χαρακτηριστικών, γλώσσας, θρησκείας ή πεποιθήσεων, πολιτικών φρονημάτων ή κάθε άλλης γνώμης, ιδιότητας μέλους εθνικής μειονότητας, περιουσίας, γέννησης, αναπηρίας, ηλικίας ή γενετήσιου προσανατολισμού.

Άρθρο 28

Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν το σύστημα κυρώσεων που εφαρμόζεται στις παραβάσεις των διατάξεων του παρόντος κανονισμού και λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για να εξασφαλίσουν την εφαρμογή του. Οι κυρώσεις αυτές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές.

Άρθρο 29

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή η οποία απαρτίζεται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από τον αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

2. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται η διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 7 της απόφασης αυτής.

3. Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

Άρθρο 30

Το αργότερο τρία έτη μετά την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 31 πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και προτείνει, ενδεχομένως, τις απαραίτητες τροποποιήσεις. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία για την προετοιμασία αυτής της έκθεσης το αργότερο έξι μήνες πριν από αυτήν την ημερομηνία.

Η Επιτροπή, αφού υποβάλλει την εν λόγω έκθεση, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρ-

μογή του παρόντος κανονισμού ταυτόχρονα με την υποβολή των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή του συστήματος Eurodac που προβλέπονται από το άρθρο 24 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2725/2000.

Άρθρο 31

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ισχύει για τις αιτήσεις ασύλου που υποβάλλονται από την πρώτη ημέρα του έκτου μήνα μετά την έναρξη ισχύος του. Ο προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται πριν από αυτή την ημερομηνία γίνεται σύμφωνα με τα κριτήρια που περιλαμβάνονται στη Σύμβαση του Δουβλίνου.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.